

ו'מטע' שווב לעזרתך...

המרגרינה
בטעם
חדש

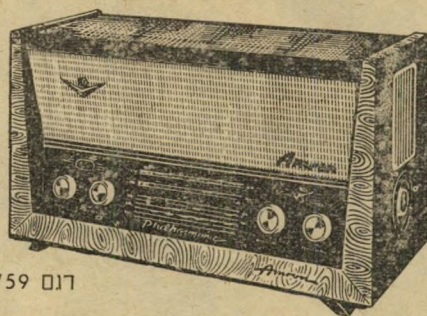
רכוז
ויסמינים
D+A

משמנים צמחיים מובחרים ביותר -
ללא תוספת חמרי שימור

הרופאים ממליצים

במקרה של פצעי בגרות, על הקרם היעיל פ-14, המוקה את העור מחידקים מזיקים. הקרם מבריא את העור ואינו משמן. פ-14 עשוי לפי מחצאי המדע החדישים. הוא עוזר גם במקרים עקשניים. לאחר זמן קצר של שמוש בקרם פ-14, נעלמים פצעי הבגרות והעור יפה ורענן. פנו לבית-מרקחת או חנות תרופות ודרשו קרם פ-14. היצרן: קליאו, מעבדות קוסמטיות.

אמדרון רדיו "פילהרמוניק"

759 דגם

4 רמקולים • 7 מנורות
אנטנה שבובית

ערכה לאיכות!

המפיצים אמפא תל-אביב. חיפה. ירושלים
וסוכנים מוסמכים

אמדרון
אמדרון
אמדרון
אמדרון
אמדרון
אמדרון
אמדרון
אמדרון
אמדרון
אמדרון

אם לא עכשיו. אימתי?

שואל איש המינהלה של העולם הזה, המחכה רק עוד שבוע זה לקבלת כרכי הקוראים לכריכה. כל קורא הרוצה בכרך של גליונות העולם הזה אשר ברשותו, חייב להורדו ולמוסרם עוד השבוע. פרטים במודעה בעמוד 3 בגליון זה.

ז'י' ז'

„בקשר לדברי העולם הזה (1158). שהגיע אלי רק היום, אודה אכזבתה של חיה הררית על אי-הזכרת שמה במאמר-ביקורת ענף לסרט ב'חור בשכונת טיים'. כותב לי משה (פרד) בראנד מניו-בריסן, קונקטיקט, ארצות-הברית, „ברצוני לציין שניסיתי להמתיק הגלולה המרה עליידי כתיבת מכתב-תלונה חריף למערכת טיים, בשאלתא לסיבת ההש-מטה. כתוצאה מכך פורסם קטע ממכתבי ב' טיים, וכן תשובת המערכת בצורת תצלומה של חיה. אגב, דבר זה, וגם מכתב פרטי אליה, שעיניה היפות לבטח לא פסחו עלי-הם, לא זכו עד היום למענה ממנה.“
אני מקוה שכאשר תראינה עיניה היפות של חיה הררית שורות אלה, תדאג להודות לקורא בראנד. אם תעשה זאת, יתחסף מבי-תבה למיברק של מערכת טיים (בו הודיעה, לבראנד מראש כי היא עומדת לפרסם את מכתבו), ולמכתב של נשיא חברת ה.ג.מ. ששלח אף הוא תודה לבראנד.

בראנד

★ ★ ★

פרד בראנד וחיה הררית הם רק שניים ממתוא ואולי אלפי קוראי-הקבועים של העולם הזה בחוץ-לארץ — קבוצה הקשורה לשבוי-עון זה אולי יותר מכל חלק אחר של ציבור קוראיו. כי הישראלי בחוץ-לארץ מוצא בהעולם הזה משהו שאינו יכול לקבל בשום מקור אחר — לא רק תמונה מתומצתת ומגובשת ממה שקרה בארץ במשך השבוע, אלא גם משהו מן האוירה המיוחדת של הארץ, החסרה כל כך בנכר. אם גליון אחד של העולם הזה נקרא בארץ עליידי ששה או שבעה קוראים, הרי גליון בחוץ-לארץ עובר לעתים עשרים וזוגות ידיים.

מעידים על כך כמה מכתבים אחרים שקיבלתי השבוע, ושנשא-אף הם בולידואר זרים. אחד מהם היה של הקורא אמנון סטוצ'יני, צבר בן 25 הנמצא בגינבה, שוייץ, המעיד על עצמו כי „זו לי הפעם הראשונה לעזוב את הארץ. לאחר כל אותם סיפורי-אירופה עדיין לא נתקלתי כאן בהבדל מיוחד לטובה. להיפך, חוץ מאשר כמויות הסחורה בחנויות, הרי שהחיים כאן ריקניים ביותר, ביחוד בין הדור הצעיר.“ וכך מספר אמנון:

„נודמתי לבית ידידים בגינבה. מכיון שקלחה שם שיחה ערנית, לא הצגתי את עצמי כנהוג, אלא נשארת בנחית החרד ואקשיב. שב-ישראל חזר ונישנה בשיחה, מפי אדם שעמד בראש המדברים. ידי-עותי בצרפתית עדיין בלתי-מספיקות, ולכן ביקשתי אחד ממכרי-לתרגם לי את הדברים.

„נדהמתי לשמוע שאותו אדם, הטוען שישב במשך 31 שנה ביש-ראל, שלמד בגימנסיה הרצליה, שזיה חבר באקדמיה ללשון העברית וכתב דבר, וכן ידדו של הנשיא, נאלץ לדבריו לעזוב את הארץ מפאת אי-התאמה של ישראל לרוח האירופית ולצביליזציה המודר-נית.

„אותו איש שמו דניאל שר, והוא מסתובב בין השמנת הרוחנית של יהודי גינבה ורוכש את לבם בשפתו הצחה ובכושר דיבורו כי רב. אני כשלעצמי מעולם לא ראיתי עצמי כפטריוט נלהב, אולם בערב זה ממש נלחמתי בעצמי לבל אזורק בפניו את המילה שקרן.“

★ ★ ★

קורא אחר, שנהגתי למקרא מכתבו, הוא ג'וקי ארקין, איש הפני-טומימה, שכתב לנו מניו-יורק את המכתב המשעשע הבא:

ארקין

„שלום מערכת שובבה! זה מזמן שלא הרבצתם בי איוו השמצה בריאה או השמי-צונת. חשבתי בלבי שקרה משהו בלתי-ירגיל ורציתי לבטל את מינויי על עתונכם, אך כנראה שלא לעולם חוסן ובגליונכם האחרון (העולם הזה 1162) מצאתי את עצמי מוכה עד זוב דם כאשר סיפרתם בלי מורא ובל-י משוא-פנים לקוראים ברחבי העולם כי ג'וקי ארקין הוא חובב מוכשר שניסה לתפוח על חוסר-מקצועיותו ברעשנות... לא רע! ב' אמת, ותודה רבה. כתבו קצת יותר ולעתיכ-יותר תכופות (אמי משתגענת לראות את שמי-מושמן, כי תמיד אמרה שעלי לחזור לגאראג' דן). אסיים בכרכת — תשמייך ותשמייך!!! ולהתראות (די הרבה) בקרוב, שלכם החובב, ג'וקי ארקין.“
כה לחי, ג'וקי.

★ ★ ★

קורא אחר שרצה לשתף אותנו בחוויותיו הוא פנחס בלוק, מרחוב קליטר 16, דטמולד, גרמניה המערבית. הוא מספר כי כל שבועיו מצוייר גרמני המכבד את עצמו, מפרסם בראשית השנה תחזית לקראת השנה החדשה, מפי עובדי כוכבים ומזלות, נביאים וחובבים. אחד השבועונים פירסם את התחזית של הגברת מרגרית גוסטנייה, הידועה בכינוי „בוחילה“ או „הנביאה מבון“, שקטעים ממנה המציא לנו מנחם, כלהלן:

„שאלה: האם תהיה 1960 שנת שלום? תשובה: אינני רואה הכי-תבככות מלחמתית. אך אני רואה אותה בבירור במזרח הרחוק וב-אזור הגבול של ישראל.

„שאלה: האם יטוס אדם לירח ב-1960? היחזור לכדור-הארץ? תשובה: אני רואה אדם פותח בטיסה, בכיוון לירח. הוא לא יח-זור... בכלל, הניסויים בחלל יביאו למספר קרבנות-אדם.

„שאלה: האם יהיו אסונות-טבע גדולים במשך השנה? תשובה: אני רואה איום כבד על חופה של אמריקה הדרומית ובמרחק-מה קו-אסונות הנמתח מברמודה עד לים התיכון, ומכאן דרך תורכיה, פרס ואפגניסטאן עד לדרום מזרח אסיה.“

אני מקוה שקו זה אינו עובר את ישראל ושלא ישבש את הקשר בין העולם הזה וקוראיו בחמש יבשות (עדיין לא קיבלתי מכתב מקורא אחד ביבשת אנטארקטיקה).

למי שפני